

NAGRODA IMIENIA RYSZARDA KAPUŚCIŃSKIEGO DLA PROF. DR HAB. ANNY WOLFF-POWĘSKIEJ

Wielkopolska Nagroda imienia Ryszarda Kapuścińskiego – statuetka w kształcie skrzydeł anioła – została wręczona po raz drugi. Pierwszą laureatką była dr Wanda Błęńska, misjonarka, lekarka pracująca ponad 40 lat wśród trędowatych w Afryce i 32 lata sprawująca funkcję lekarza naczelnego Ośrodka Leczenia Trądu w Ugandzie.

Nagrodę za rok 2007 otrzymała prof. dr hab. Anna Wolff-Powęska, historyk, politolog, znawca stosunków polsko-niemieckich oraz dziejów myśli i kultury politycznej w Europie, w latach 1990-2004 dyrektor Instytutu Zachodniego.

Kapituła przyznała prof. Annie Wolff-Powęskiej nagrodę „za najwyższej próby łączenie pracy naukowej z konsekwentnym budowaniem dróg porozumienia Polaków z Polakami i Polaków z Niemcami”.

Wręczając nagrodę, 5 stycznia 2008 r., Marszałek Województwa Wielkopolskiego Marek Woźniak powiedział:

„Pani Profesor w najlepszy sposób kontynuuje tradycję wielkopolskich organiczników, bezustannie udowadnia, że można rozmawiać o najtrudniejszych sprawach w sposób, który nie ukrywając prawdy, zbliża ludzi, a nie dzieli. Postawa zawodowa i życiowa Pani Profesor jest zwłaszcza dla ludzi młodych dowodem, iż – używając słów Profesora Władysława Bartoszewskiego – ‘warto być przyzwoitym’ oraz, że będąc wspaniałą Polką, można być również wspaniałą Europejką”.

W bardzo serdecznym liście, utrzymanym w niezwykle osobistym i ciepłym tonie Pani Alicja Kapuścińska, żona Ryszarda Kapuścińskiego, napisała do Laureatki i uczestników uroczystości m.in.:

„Dziś nagroda przypadła w udziale Pani Profesor Annie Wolff-Powęskiej, która swe życie poświęca wielkiemu celowi, a mianowicie tworzeniu dróg porozumienia między ludźmi, szczególnie między dwoma sąsiadującymi ze sobą narodami, jakimi są Polacy i Niemcy.

Co jest takiego cennego i niezwykłego w pracy Prof. Anny Wolff-Powęskiej? Żeby to zrozumieć i docenić, należy sięgnąć do niełatwej i skomplikowanej historii naszego narodu i stosunków łączących nas – lub dzielących – z naszymi zachodnimi sąsiadami. Pozwoli nam to dostrzec, jak prawdziwa była teza wyznawana przez Ryszarda Kapuścińskiego, że jedyna droga do życia w pokoju, do unikania wojen, konfliktów i nienawiści prowadzi przez poznanie Innego, jego obyczajów, kultury, języka, historii, wszystkiego, co się składa na pojęcie charakteru narodowego.

Mimo że Ryszard zajmował się głównie Innym z odległych krajów i kontynentów, wielokrotnie podkreślał, że poznanie i zrozumienie Innego, kimkolwiek by był i gdziekolwiek byśmy go spotkali, jest wielką szansą życia w pokoju.

Dlatego też prace prof. Anny Wolff-Powęskiej, które Ryszard znał gruntownie, były przez niego uznawane za niezwykle ważne i cenne. Wiele razy dawał wyraz swemu przekonaniu o wadze i wartości całokształtu wiedzy i prac dzisiejszej Laureatki.

Nie mogę osobiście uczestniczyć w dzisiejszej uroczystości, ale korzystam z tej formy wypowiedzi, aby złożyć moje wyrazy najgłębszego szacunku i wielkiego uznania dla osiągnięć Pani Profesor.

Szanowna Laureatko! Nie muszę Pani zapewniać, że Ryszard czułby się szczęśliwy, mogąc wyrazić swe uznanie dla Pani osiągnięć. Proszę przyjąć tę Nagrodę jako zachętę do dalszej wytrwałej i owocnej pracy”.

Charakterystyka Laureatki byłaby niepełna, gdyby nie wspomnieć o fascynacji A. Wolff-Powęskiej osobą i pisarstwem patrona nagrody. Zachwycała Ją wszechstronna wiedza Ryszarda Kapuścińskiego o świecie i człowieku, erudycja, mądrość, filozofia życia i nieogarnięte horyzonty myślowe, urzekająca pasja odkrywania i odwaga przekraczania kolejnych barier poznania oraz wyjątkowa zdolność postrzegania i szacunek dla każdego człowieka, a równocześnie niesłychana skromność, zdumiewała niezwykła umiejętność opisywania zjawisk, zdarzeń i ludzi, własnych refleksji pięknym, prostym językiem.

Nagroda trafiła w godne ręce.

Hanka Dmochowska
Poznań